

στο μικροσκόπιο...

Ολέθρια είναι η τεχνογνωσία του ΔΝΤ

Του ΒΙΚΤΩΡΑ ΝΕΤΑ

Τα καταφέραμε, δηλαδή τα κατάφεραν οι μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις, να οδηγηθεί η ελληνική οικονομία σε μια βαθειά κρίση, να χάσει η χώρα μέρος της εθνικής της κυριαρχίας, αφού τίθεται υπό τριπλή, άγρια επιτήρηση και με άμεσο τον κίνδυνο να υποχρεωθεί η σημερινή κυβέρνηση να πάρει και νέα συμπληρωματικά μέτρα με συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του οποίου η «τεχνογνωσία» θα εφαρμοστεί και στην Ελλάδα.

Ήδη, κατά την ανακοίνωση της τριπλής -ή τριμερούς- επιτήρησης, που θα ασκείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έχει προαναγγελθεί και από τον πρόεδρο της Ε.Ε. και από τον πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου η πρόθεση να εφαρμοστεί το Β' Σχέδιο, αν διαπιστωθεί ότι δεν αποδίδει τα αναμενόμενα το Σχέδιο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, που υπαγόρευσαν οι Βρυξέλλες.

Αποφάσισε η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ανακοινώθηκε μετά τη σύνοδο κορυφής των «27», να παρασχεθεί πολιτική στήριξη και βοήθεια στην Ελλάδα, το είδος της οποίας προσδιορίζεται σήμερα από το Eurogroup και το Ecofin. Στήριξη μεν, αλλά και απαίτηση για επιπλέον μέτρα, που θα υπαγορεύσει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Προκάλεσε εύλογες και έντονες αντιδράσεις η ανάμιξη του ΔΝΤ, του οποίου οι συνταγές είναι άγρια νεοφιλελεύθερες και ανάληπτες και ακολουθούν εκείνες του ΟΟΣΑ, που είναι: κατάργηση του βασικού μισθού, περιορισμός των κοινωνικών παροχών, γενίκευση της ευελιξίας στην αγορά εργασίας, συρρίκνωση του δημόσιου τομέα με ιδιωτικοποιήσεις του δημοσίου τομέα.

Από τον Μάρτιο του 1994 και αφού δοκιμάστηκε με καταστροφικά αποτελέσματα σε χώρες της Λατινικής Αμερικής η «τεχνογνωσία» του, το ΔΝΤ στράφη και προς την Ευρώπη για να προειδοποιήσει: «Δεν πρέπει οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να αφήσουν τους φόβους τους, που προκαλούνται από τον αντίκτυπο της δράσης τους πάνω στην κατανομή των εισοδημάτων, να τις εμποδίσουν να επιδοθούν με τόλμη στη σε βάθος μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας. Η απόκτηση μεγαλύτερης ευελιξίας περνά από την αναθεώρηση της ασφαλιστικής κάλυψης της ανεργίας, του βασικού μισθού και των κανόνων που προστατεύουν την απασχόληση».

Αυτή είναι σε γενικές γραμμές η συνταγή θεραπείας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η οποία σημαίνει πλήρη κατεδάφιση μεγάλων κοινωνικών κατακτήσεων, καιρίο πλήγμα κατά των εργαζομένων, οι οποίοι και μόνον αυτοί καλούνται να πληρώσουν την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, χωρίς να θιγούν ούτε στο ελάχιστο τα αδιάρτητα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Σε άρθρο του στη «Μοντ Ντιπλωματική» (τον Νοέμβριο του 1993) με τίτλο «Ο ολέθριος δογματισμός του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου», ο καθηγητής Οικονομικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Οττάβας του Καναδά Michel Chossudovsky έγραφε: «Η θεραπεία που προτείνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο καταστρέφει την οικονομία, εξαιθρώνει τις πολιτικές κοινωνίες των χρεωμένων χωρών και παρασύρει τον κόσμο στο χάος. Έχει εφαρμοστεί σε περισσότερες από ογδόντα χώρες από τον Τρίτο Κόσμο, την Ανατολική Ευρώπη, καθώς και στις Δημοκρατίες που γεννήθηκαν από την παλιά Σοβιετική Ένωση. Οι οργανισμοί της Ουάσιγκτον εξάλλου παραδέχονται ότι δεν έχουν να επιδείξουν κα-

μία περίπτωση λαμπρής επιτυχίας».

Και άλλοι διεθνούς φήμης οικονομολόγοι, καθηγητές και αναλυτές, απέδειξαν με στοιχεία, ότι είναι πράγματι ολέθριες οι συνταγές όχι μόνο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αλλά και των άλλων οργανισμών που ελέγχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες, δηλαδή του ΟΟΣΑ, της Παγκόσμιας Τράπεζας, του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου κ.ά. Πρόκειται για νεοφιλελεύθερες συνταγές, που εξυπηρετούν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, τα οποία κυριάρχησαν μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού στον πλανήτη με την παγκοσμιοποίηση του καπιταλισμού. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 ο κορυφαίος Γάλλος αρθρογράφος Claude Julien έγραφε: «Αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι ένας αποχαλινωμένος νεοφιλελευθερισμός, που προκαλεί περισσότερα σκάνδαλα απ' ό,τι πρόοδο. Είναι σίγουρα καιρός, η Δημοκρατία, ανακτώντας τα δικαιώματά της, ν' ανακαλύψει καινούργιους κανονισμούς, που θα αναπροσανατολίσουν την οικονομική δραστηριότητα στην υπηρεσία του συμφέροντος των περισσότερων. Αυτή η μάχη δίνεται ταυτόχρονα σε εθνικό επίπεδο, στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε παγκόσμια κλίμακα».

Πώς, όμως, μπορεί η Δημοκρατία να ανακτήσει τα δικαιώματά της, όταν η χώρα με τα τεράστια ελλείμματα και το υψηλό δημόσιο χρέος έχει χάσει σημαντικό μέρος της εθνικής της κυριαρχίας και βρίζεται υπό αυστηρή επιτήρηση; Επωμίζεται την ιστορική ευθύνη αυτή η κυβέρνηση, να αντιμετωπίσει την κρίση με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, ώστε να μη χρειαστούν πρόσθετα μέτρα της ολέθριας τεχνογνωσίας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Πρέπει, λοιπόν, να εφαρμοστούν με αυστηρότητα μέτρα του Σχεδίου Α' και να μείνει

στο ράφι το Σχέδιο Β', η εφαρμογή του οποίου θα πλήξει καιρία τους αδύναμους και αναπόφευκτα θα προκαλέσει κοινωνικές αναταράξεις, γιατί θα έρθουν τα χειρότερα.

Οι πολίτες, που καλούνται σε βαρείες έως και εξοντωτικές θυσίες, ζητούν μια απάντηση στο ερώτημα: Τι έκαναν οι μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις, για να μη φτάσει η ελληνική οικονομία σ' αυτήν την απελπιστική κατάσταση και η χώρα σε διάλυση; Ασφαλώς, είχαν δει το πρόβλημα, δεν είπαν την αλήθεια και δεν το αντιμετώπισαν, γιατί μετρούσαν το πολιτικό κόστος. Το 1987 τον Οκτώβριο ο Ανδρέας Παπανδρέου σε ένα άρθρο του σε αμερικανικό περιοδικό είτε μερικές αλήθειες. Επισήμανε ότι εάν η Ελλάδα θέλει να είναι ένα κράτος πρόνοιας με υγειονομική περίθαλψη, εκπαίδευση και ασφαλείς συντάξεις, πρέπει ταυτόχρονα να δώσει τη μάχη για την αύξηση της παραγωγικότητας. Και υπογράμμισε ότι: «Αν αυτή η στάση δεν υιοθετηθεί από την εργατική και τη μεσαία τάξη, οι επιπτώσεις μπορεί να είναι πολύ σοβαρές. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχουμε μια αντεργατική στάση. Αλλά σημαίνει ότι χωρίς μια πολύ θετική δέσμευση της εργατικής δύναμης για βελτίωση της παραγωγικότητας, χάνουμε τη μάχη».

Στο ίδιο άρθρο, που είχε τίτλο «Μπορεί ο σοσιαλισμός;», ο Ανδρέας Παπανδρέου έγραφε ότι ο δημόσιος τομέας είναι «υπερτροφικός» και υπογράμμισε: «Τώρα έχουμε περίπου το διπλάσιο προσωπικό που απαιτείται για να παράγουμε τις απαιτούμενες οικονομικοί πόροι για επενδύσεις συνθλίβονται από τα ελλείμματα του δημόσιου τομέα». Γνωστό το πρόβλημα, αλλά και οι κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου δεν έκαναν τίποτε για να το αντιμετωπίσουν. Ο κλήρος έπεσε στον Γιώργο Παπανδρέου.

24ΩΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

1683 AM (στα μεσαία κύμματα)

Συνεχή καθημερινή ενημέρωση και ψυχαγωγία

Ο Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Αυστραλίας

1683 AM λειτουργεί

σε 24ωρη βάση, 7 ημέρες την εβδομάδα.

Ο σταθμός ξεκίνησε να λειτουργεί το Μάρτιο του 1983 και εκπέμπει τα καλύτερα προγράμματα από την Ελλάδα και την Κύπρο, ενώ παράλληλα μεταδίδει τις ειδήσεις από το εξωτερικό κάθε ώρα.

Επίσης, έχουμε τα καλύτερα τοπικά προγράμματα, όπως:

«Κυπριακή Κοινότητα»

με την Έλλη Κάμπος,
«Greeks Today»

με τον Γιώργο Τσερδάνη,
«Κέφι και μπάλλα»

με τον Γιάννη Σπανέλλη,
«Κοινότητα και κοινοτικά»

και μουσικά
προγράμματα με εκφωνητές.

Ο Ελληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Αυστραλίας 1683 Khz AM διαφημίζει μεγάλους οργανισμούς και επιχειρήσεις, όπως την ελληνική εφημερίδα της Αυστραλίας «Ο Κόσμος», «Λαϊκή Τράπεζα», «Τράπεζα Κύπρου», «Κυπριακή Κοινότητα ΝΝΟ»,

«Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα Σύνδευ & ΝΝΟ»,

«Vicky Mar Fashions», «Independent and General Advertising», «Roselands Shopping Centre» και πολλές άλλες μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις.

Για τον καλύτερο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Σταθμό, τα τελευταία νέα, ποιοτική μουσική και τα καλύτερα ζωντανά προγράμματα, συντονιστείτε στο Ελληνικό Ραδιοφωνικό Σταθμό Αυστραλίας 1683 Khz AM.

Για περισσότερες πληροφορίες και για τις διαφημίσεις σας, **τηλεφωνήστε στο (02) 9750 8155 και fax: (02) 9750 0517.**

Τηλέφωνα για ζωντανές εκπομπές: (02) 9750 9890 και (02) 9750 0017.

Διεύθυνση: Unit 4 / 9 Mavis St, Revesby NSW 2212

e-mail: conn01@optushome.com.au

web: GREEK RADIO 1683